

3,

Fivérét siratja

Nem jön mosni ablakot,
hiába az újság,
hogy árnyékát az ablakok
méreteresre nyújták.

Nem mos többé ablakot,
nem most – többé nem mos.
Sem a padlón fekvő alakot,
mely nem szoroz már, nem oszt.

Őt még mossák egyszer,
így tartja a hagyomány,
bádog-tepsin szivacsok,
gumikesztyű, vegyszer.

Anyánk előtt állt így,
ahogy fekszik mostan,
búcsúszavakat osztva,
tottyadtan, frászban, halálíg.

Piszkosak az ablakok,
eső veri őket,
vékony sár húz rajtuk
szélirányú csíkokat.

Nem lóg már a párkányon,
hiába a létra,
üres foka árva,
ez emlékmaradványom.

Hátra még a temetés,
hátra hót és hótra hát,
hamvveder vagy koporsó,
az itten a kérdés.

Vegye magához, kérem,
aki úr az életen,
én közben az ablakon
csak nézem, nézem.

Jelige: Ilion

HIVATÁSOS